

Mr. SPEAKER.—The House will now rise for Lunch and meet again at 11-45.

The House adjourned for Lunch at Fifteen Minutes past Eleven of the Clock and met again at Forty-five Minutes past Eleven of the Clock.

[Mr. SPEAKER in the Chair.]

OFFICIAL RESOLUTION.

Re: Adopting Estate Duty Act, 1953, to agricultural lands.

Sri K. HANUMANTHAIYA (Chief Minister).—I beg to move:

“Whereas in the interest of uniformity in the administration of the law and convenience in the levy and collection of Estate Duty on the agricultural land, it is desirable to adopt the Act to provide for the levy and collection of an Estate Duty passed by Parliament,

This House do resolve in pursuance of clause (1) of article 252 of the Constitution that the Estate Duty Act, 1953 (Central Act XXXIV of 1953) be adopted in respect of agricultural lands situated in the State of Mysore.”

The main object of the Estate Duty Act is to impose an estate duty on property passing or deemed to pass on the death of a person. Though the levy and collection of income-tax at high rate since the war had prevented to some extent the further concentration of wealth in the hands of those who are already wealthy, yet it was felt that it did not amount to a positive step in the direction of reducing the existing inequalities in the distribution of wealth. The imposition of an estate duty would to a certain extent rectify such unequal distribution and it would also assist the States towards financing their various development schemes. The Planning Commission had also stressed the necessity of undertaking legislation to levy death duties.

The Government of India therefore undertook legislation to levy death duties and the Estate Duty Act, 1953 (Central Act XXXIV of 1953) has come into force with effect from 15th October 1953.

The Estate Duty Act is applicable to this State so far as property other than agricultural land is concerned. So far as it relates to duty on agricultural property it is not applicable for the reason that under the Constitution estate duty in respect of agricultural land is in the State List (item 48 of List II of the Seventh Schedule) and it is the State Legislature which has the power to legislate therefor.

Under article 252 of the Constitution the State Legislature can authorise the Central Government to undertake legislation on their behalf, by passing a resolution in that behalf. In the interest of the unanimity and uniformity in administration it is desirable to have one Central Law providing for the levy of estate duty both on agricultural and non-agricultural property. For this reason, the Government of India have requested that this Government agree to the adoption of the Central Act in respect of agricultural property. The resolution is for the purpose of adopting the Central Act in respect of agricultural property in the State. If this resolution is passed by both the Houses of Legislature, then a notification will be issued by the Government of India under sub-section (2) of Section 5 of the Estate Duty Act, 1953 adding the name of this State to the First Schedule.

In this connection it may be pointed out that the State will not be surrendering any of its financial resources to the Centre by passing this resolution. Under article 269 of the Constitution, even estate duty in respect of property other than agricultural land is assigned to the States though levied and collected by the Centre. The State will get the entire proceeds from the levy of estate duty on agricultural land even though the tax is levied and collected by the Central Government.

The rates of Estate Duty as specified in the II Schedule to the Act are:

No duty is leviable upon—

(a) property which consists of an interest in the joint family property of a Hindu family governed by the Mitakshara, Marumakkattayam or Aliyasantana Law, to the extent to which the principal value of the estate does not exceed rupees fifty thousand :

(b) property of any other kind, to the extent to which the principal value of the estate does not exceed rupees one lakh.

The rate of levy gradually increases with value and is a slab rate. On lower slabs it is 5 per cent (between 50,000 and 1,00,000) and $7\frac{1}{2}$ per cent. On slabs exceeding 50 lakhs the rate of levy is 40 per cent.

The correct valuation of the estate left by the deceased is the essential issue in levying estate duty. For valuing jewels and house property, the Central Government have already notified the names of certain assessors for each area. After the levy is extended to agricultural land, assessors will have to be appointed for valuing agricultural land. It is not unreasonable to assume that the local Revenue Officers, who are in close touch with the agriculturists and who will have valued agricultural land for other purposes such as land acquisition will be associated while valuing agricultural land.

Bombay, Madhya Pradesh, Orissa, Panjab, Uttar Pradesh, Hyderabad, Madhya Bharat, Rajasthan and Saurashtra had passed resolutions enabling the Centre to levy estate duty on agricultural land also even prior to the passing of the Estate Duty Act of 1953.

The Act has been made applicable to agricultural lands in all Part C States also.

After the Act was passed, Andhra, Assam, Bihar, Madras and Travancore-Cochin have passed the necessary resolution under art. 252 (i) of the Constitution and the levy of Estate Duty on agricultural land has been extended to these States also. The

levy is therefore in force all over India except West Bengal, PEUPS and Mysore.

By adopting this resolution, the State would be falling in line with the rest of India, and taking one more step towards the establishment of a socialistic pattern of society.

Mr. SPEAKER.—Resolution moved :

“Whereas in the interest of uniformity in the administration of the law and convenience in the levy and collection of Estate Duty on the agricultural land, it is desirable to adopt the Act to provide for the levy and collection of an Estate Duty passed by Parliament,

This House do resolve in pursuance of clause (1) of article 252 of the Constitution that the Estate Duty Act, 1953 (Central Act XXXIV of 1953) be adopted in respect of agricultural lands situated in the State of Mysore.”

*Sri J. MOHAMED IMAM (Jagalur).—I have got certain misgivings which I would like to get clarified. Of course, I am also for a socialistic pattern of society as a Praja Socialist. But I would like to know if the adoption of this measure would in any way bring special benefit to the State of Mysore. Will it result in any tangible result and bring any tangible revenue to the State? Or will it cause more harassment than benefit? Sir, as we know, in the State of Mysore, 99 per cent of the agricultural landholders are holding lands, I think, within 100 acres. It is only about 0.2 that are big landholders. I have not got the exact figures here. If we look at those who are considered to be big landholders, their numbers can be counted at finger ends. So by adopting this measure, will it not cause more harassment rather than yield more revenue? Is it worth the trouble? You were just now pleased to say that this measure has been adopted in other States. I do not know what the agricultural conditions are in other States. It may be, as we know, there are large landholders owning huge estates containing thousands and thousands of acres of land.

(SRI J. MOHAMED IMAM.)

Mysore, as you know, is the poorest State in India. People here are very poor. I am afraid, by adopting this measure and making it applicable to agricultural holdings, you will be creating opportunities for more harassment instead of bringing in revenue. If a man dies, the successor will have to satisfy the accounts and he will be subject to various other measures which will be unnecessary, knowing full well that the agricultural conditions in the State are deplorable. So, personally I feel taking the economic condition of the raiyat and other things into consideration, by adopting this measure it will create more harassment rather than bring any tangible results. Secondly, Sir, I would like to know another thing. If we adopt the Estates Duty Act, it will be administered by the Central Government. The entire revenue collected goes to Central Government. I would like to know what is the divisible pool and what is the proportion of income we get. Do we get any income from the last 4 to 5 years since the Estate Duty came into force? Or will the income derived in the State of Mysore alone be set apart for Mysore? Till now I know Mysore has not derived any benefit from this source. So, I would like to know whether by adopting this measure we are going to get more revenue from the divisible pool. All these factors require elucidation. Personally I feel that so far as the State of Mysore is concerned, landlordism is absent in the State, and by applying this Act, it will not bring any revenue to the State of Mysore. On the other hand, it will create opportunities for officers and others to harass the raiyats and the holders of land. I think it is a matter which has to be considered very deeply by the Government and they should find out what are the material advantages of adopting this measure.

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ (ಬಿ. ನರಸೀಪುರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ನಿರ್ಣಯದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಮರಣ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಎಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಂಡಿಯಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಾಸನವಾಗಿ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಾದವು. ಆ ತೆರಿಗೆ ಎಧಿಸಬೇಕಾದರೆ

ನತ್ತುಹೋದವನ ಸ್ವತ್ತು ಏನು ಬೆಲೆಬಾಳುತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಆ ಸ್ವತ್ತಿನಮೇಲೆ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ನಮೂದುಮಾಡಿರುವ ಪಟ್ಟಿ ರೀತ್ಯ ತೆರಿಗೆ ಎಧಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆ ಆದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಿತ್ರಾಕ್ಷರ ತತ್ವದ ಪ್ರಕಾರ ಯಾವ ಒಂದು ಹಿಂದೂ ನಂಸಾರ ಇದೇಮೋ, ಆ ನಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಒಬ್ಬರು ಮರಣ ಪಟ್ಟರೆ ಮರಣಪಟ್ಟಂಥಾ ವನಿಗೆ ಏನು ಆಸ್ತಿ ಇದೇಮೋ ಆ ಆಸ್ತಿ ಜಂಟಿ ನಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಹಕ್ಕುದಾರರಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಆ ಸ್ವತ್ತಿನ ಬೆಲೆಗೆ ವಿಧಾಯಕವಾದರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ತಿರು ವಾಂಕೂರ್-ಕೊಚ್ಚಿ ನಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಮರಿಮಗದಮ್, ಮತ್ತು ಅಳಿಯ ಸಂತಾನಂ ಪದ್ಧತಿಗಳು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಮಿತ್ರಾಕ್ಷರ ತತ್ವ, ಮನುಧರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ, ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ; ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನು ನತ್ತುಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಆ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಹಕ್ಕುದಾರರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತೆರಿಗೆಕೊಟ್ಟು ಸ್ವತ್ತನ್ನು ಸ್ವಾಧೀನಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದೆ. ಅಂದರೆ ಯಾವರೀತಿ ಸ್ವತ್ತಿನ ಬೆಲೆ ಕಟ್ಟಬೇಕು ಎಂಬುದು ಒಂದು ವಿಷಯ. ವ್ಯವಸಾಯದ ಜಮೀನನ್ನು ಆ ರೀತಿ ಹಕ್ಕುದಾರರು ಪಡೆಯುವಾಗ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಜಮೀನನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂದರೆ, ಅವರು ಯಾವರೀತಿ ತೆರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಪಡೆಯಬೇಕು? ಶಾಸನಸಭೆಗಳು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದರೆ ಅಂದರೆ ನತ್ತುಹೋದವನ ಸ್ವತ್ತಿನ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವಾಗ ವ್ಯವಸಾಯದ ಜಮೀನಿನ ಬೆಲೆಯನ್ನೂ ಸಹ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೆಲೆ ಎಧಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಶಾಸನಸಭೆಗಳು ತೀರ್ಮಾನಮಾಡಿದರೆ, ಅಂತಹ ನಂಸಾರಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ ಅದನ್ನು ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಆ ರೀತಿ ಶಾಸನವು ಅನ್ವಯವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದ ನಿಯಮವಿದೆ.

ಆದುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ದಿವಸ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎರೋಡ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀ ಇಮಾಮ್ ಸಾಹೇಬರು ಈ ರೀತಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಜಮೀನನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಎಧಿಸಬಹುದೆಂದು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ಜನ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಏನೋ ಎಂಬ ಒಂದು ಭೀತಿ ಇದೆಯೆಂದು ಏನು ಹೇಳಿದರೋ ಅದನ್ನು ಪುಷ್ಟೀಕರಿಸಿ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಮೈಸೂರು ನಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯ ಕನು ಬಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರು ಸುಮಾರು 63 ಲಕ್ಷ ಪ್ರಜೆಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ನಂಸಾರದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ 90 ಲಕ್ಷ 1951ನೆಯ ಇಸವಿ ಸೆನ್ಸಸ್ ಪ್ರಕಾರ, ಬಳ್ಳಾರಿ ಸೇರಿದರೆ ಏಳು ಲಕ್ಷ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಜನರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಕನಲು ಗಳಿವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಪಟ್ಟಿಮಾಡಿ means of livelihood ಎಂದು ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಂತೆ 63 ಲಕ್ಷ ಜನರು ವ್ಯವಸಾಯದ ಕನಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಹೊತ್ತು ನಾವು ಯಾವ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡುತ್ತೇವೋ ಅದು 63 ಲಕ್ಷ ಜನರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ. ಮರಣ ಶಾಸನದ ತೆರಿಗೆಯಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ, ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಎಂಬುದನ್ನು ಮುಂದೆ ನೋಡಬೇಕು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ,

ಈ 63 ಲಕ್ಷ ಜನರು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೇ ಕಸಬಾಗಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುವವರು ಇವರಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಜಮೀನು ಹಿಡುವಳಿ ಇದೆಯೆಂಬುದನ್ನೂ ಸೆನಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಐದೇಕರೆಗೊಳಪಟ್ಟಿರುವವರಷ್ಟು ಜನರು. ಹತ್ತೇಕರೆಗೊಳಪಟ್ಟಿರುವವರಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆ, ಹೀಗೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿವೆ. ಇದನ್ನು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂದರೆ, ಒಂದು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಸ್ವತ್ತು ಅಥವಾ ಆಸ್ತಿ ಒಂದು ಗೊತ್ತಾದ ಮಿತಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದರೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಬಹುದು. ಈ ರೀತಿ ಅರ್ಹತೆಯಿರುವವರಾರು ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅರ್ಹತೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಸ್ವತ್ತಿರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನೂ ನೋಡಬೇಕು. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ನೂರು ಎಕರೆಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಅಂಥವನು ಸತ್ತು ಹೋದರೆ ಆಗ ವನೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕವಕಾಶವಿದೆ. ಮಿತ್ರಾಕ್ಷರ ರಾ ಪ್ರಕಾರ ಸತ್ತು ಹೋದವನಿಗೇನು ಸ್ವತ್ತಿತ್ತೋ ಅದು ಹಕ್ಕಿದಾರನಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲು ಒಂದು ಭಾಗ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಾಯಕವಾಗಬೇಕಾದರೆ, ಸ್ವತ್ತು, ಎಷ್ಟಿರಬಹುದೆಂದು ಯೋಚನೆಮಾಡಿದರೆ, ನೂರು ಎಕರೆಗೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಸ್ವತ್ತಿದ್ದರೆ ತೆರಿಗೆಹಾಕಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಮೈಸೂರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೇ ಕಸಬಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ ಐದೇಕರೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಜಮೀನಿದೆ. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ಬಹುಭಾಗ ಜನರಿಗೆ ಈ ಮರಣ ಶಾಸನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿದರೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಬೇಡವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಂಸಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅನಂತರ ಯಾರು ಸತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅವರ ಸಂಸಾರದ ಸ್ವತ್ತು ತೆರಿಗೆಗೆ ಒಳಪಡುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿರ್ಮಾನಿಸಬೇಕು. ಕೆಲವು ಜನರು ಈ ತೆರಿಗೆಗೊಳಪಡುತ್ತಾರೆ, ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ನೂರೇಕರೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟಿರುವವರು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆಂದರೆ, ಕೇವಲ 2,100 ಜನ ಮಾತ್ರ. 63 ಲಕ್ಷ ಜನರ ಪೈಕಿ ಈ 2,100 ಹಿಡುವಳಿಗೆ 4 ಲಕ್ಷದ 46 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಜಮೀನಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ಈ ಎಕೇಟ್ ಡ್ಯೂಟಿಯ ವಿಧಿಗಳನ್ವಯಿಸುತ್ತವೆ. ಈ ರೀತಿ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ಕೋಟಿ 60 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಜಮೀನುಗಳಿದ್ದು ಈ ತೆರಿಗೆಗೆ ಒಳಪಡುವ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ 46 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಮಾತ್ರ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ಐದರಷ್ಟು ಹಿಡುವಳಿ ಮಾತ್ರ ಈ ಶಾಸನಕ್ಕೆ ಒಳಪಡುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪಕ್ಕಾಗಿ ನೂರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪತ್ತರಷ್ಟು ಇರುವ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಲ್ಲಿರ ಸ್ವತ್ತನ್ನು ವಿಚಾರಣೆಗೊಳಪಡಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯವೆನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ನೂರಕ್ಕೆ ಐದರಷ್ಟು ರುವ ಜನರಿಂದ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವನೂಲು ಮಾಡುವುದು. ಹೆಚ್ಚು ಆಸ್ತಿ ಇರುವ ಜನರಿಂದ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಅದಾಯ ಬರಬೇಕೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇದೆ. ಎರಡು ಸಾವಿರದ ನೂರು ಹಿಡುವಳಿ ದಾರರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಅರವತ್ತು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗಳ ಪೈಕಿ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷದ ನಲವತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಮಾತ್ರ ಇದೆ. ವಿಸ್ತೀರ್ಣದಲ್ಲಿ ದಾಮಾಷಾ ನೂರಕ್ಕೆ ಐದರಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಅರವತ್ತುಮೂರು

ಲಕ್ಷ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಭಾರಿ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವಿರುವುದು ಕಾಫಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯೀಷ್ಠಗಳು, ಎಂದರೆ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ಜಮೀನುಗಳೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿವೆ. ಅದುದರಿಂದ ಮೈಸೂರುನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಯಾವ ಮನುಷ್ಯನೂ ಇದಕ್ಕೊಳಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರೂ ಕೂಡ ಒಳಪಡುತ್ತಾನೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರಣೆಮಾಡಿ ತಿರ್ಮಾನಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ರೈತರಿಗೆ ಅವರು ತೊಂದರೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಇಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟರೂ ಇದರಿಂದ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುತ್ತದೆಯೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ, ಇತರ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಆಪ್ತಣ್ ಕೊಟ್ಟರು. ಬೊಂಬಾಯಿ, ರಾಜಾಸ್ಥಾನ, ಪುಣೆ, ಮದರಾಸು, ಈ ದೇಶಗಳವರೆಲ್ಲರೂ ಈ ಕಾನೂನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತು. 1951ನೆಯ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಹು ಭಾಗದ ಜನರು ಜಮೀನಿನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಮುಂದುವರಿದ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಭಾಗದ ಜನರು ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಆಧಾರವಾಗಿಲ್ಲ, ಅವಲಂಬಿಸಿಲ್ಲವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ದಾಖಲೆ ಇದೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ 100ಕ್ಕೆ 13.8 ರಷ್ಟು ಜನರಿದ್ದಾರೆ. ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನಲಂಭಿಸಿರುವವರು 100ಕ್ಕೆ 61.9ರಷ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನಲಂಭಿಸಿರುವವರು 69.9ರಷ್ಟು, ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನಲಂಭಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವರು ಶೇಕಡ 10ರಷ್ಟು ಅಂದರೆ ವನ್ಯುಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನಲಂಭಿಸಿ ಜೀವನ ಮಾಡತಕ್ಕವರ ಪ್ರಮಾಣ ಬಹಳ ಕಡಮೆ; ಇತರ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಿಗಿಂತ ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನಲಂಭಿಸಿಕೊಂಡಿರುವವರೇ ಹೆಚ್ಚು. ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಾನು ಕೊಡಬಲ್ಲೆ. ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಅವಲಂಬಿಸಿರುವ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಈ ಶಾಸನದಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಎರಡನೆಯದು, 1951ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಸೆಪ್ಟೆಂಬರ್ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ self-supporting persons ಎಷ್ಟು ಜನ, dependants ಎಷ್ಟು ಜನ ಎಂಬ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿ ಜೀವನ ನಡೆಸುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟು, ಈ ರೀತಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಡ ಅದರಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು dependants ಇದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ಜನರು dependants ಇದ್ದಾರೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರ ಜನರಲ್ಲಿ 246 ಜನ self-supporting ಆಗಿದ್ದಾರೆ. 546 ಜನ ಮಾತ್ರ dependants ಇದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 253 ಜನ self-supporting ಇದ್ದರೆ 715 ಜನ dependants ಇದ್ದಾರೆ.

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್.)

ಅಂದರೆ, dependants ratio ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ. ಈ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಡ್ಯೂಟಿ ಕಾನೂನನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯ ಮಾಡಿದರೆ, ಇರತಕ್ಕ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಿಡುವಳಿಯೂ ಬಿಲವಾಗುವುದಲ್ಲದೆ dependants ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ ವರಮಾನ ಹೆಚ್ಚು ಬರಬೇಕೆಂಬುದೇ ವಿನಾ dependants ಅಥವಾ ಪರಾವಲಂಬಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂದಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಕಾನೂನು ಜಾರಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಪರಾವಲಂಬಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶವೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ, ಈಗಿರತಕ್ಕ ಹಿಡುವಳಿ ಬಹಳ ಚಿಕ್ಕದು, consolidation of holdings ಆಗಬೇಕು, ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿಗಳಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವಾಗ, ಮರಿಮಕ್ಕತಾಯಿ, ಮಿತಾಕ್ಷರ ಕಾನೂನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಂದ್ರ ಶಾಸನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡಿರುವಾಗ ಇದನ್ನು ಈಗ ಏಕೆ ಮಾಡಬೇಕು? ಕಾದು ನೋಡೋಣ. ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದೇ ಇನ್ನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕ ಹಿಡುವಳಿಗಳನ್ನು ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ.

ಯಾವಾಗ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಡ್ಯೂಟಿಯು ಇದಕ್ಕೆ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಗ್ಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ವಿಸ್ತಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ತೆರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಲೆಕ್ಕ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. 50 ಎಕರೆಗಳಿರುವ ಮನುಷ್ಯ ತನ್ನ ಜಮೀನನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಲ ಮಾಡಿ 2.3 ಎಕರೆಗಳಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಎಸ್ಟೇಟ್ ಡ್ಯೂಟಿ ತೆಗೆ ತಗಲದಂತೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ದಾರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಲಾಯ ಬಾದ ಜಮೀನಿನ ಮೇಲೆ ಮರಣ ಶಾಸನಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಇರಬಾರದು. ಈಗ ನಾವು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಲಾಯ ಬಾದ ಜಮೀನನ್ನು, ಬೆರೆ ಕಟ್ಟುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಥವಾ ಬೆಡ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಂತೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಅದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ನಾವು ಹೇಳಬೇಕು.

ಅಮೇಲೆ, ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳಿದರು. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸ್ವತ್ತು ಇರುವವರ ಹತ್ತಿರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ; ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ವರಮಾನ ಬರಬೇಕೆಂಬುದು ನಾಯ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನದೇನೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸೋಷಿಯಲಿಸ್ಟ್ ಪಾರ್ಟಿ ಅಥವಾ ಸೊಕೈಟಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಏನೂ ಇಲ್ಲದಿರುವವರಿಗೆ ಜಮೀನು ಕೊಟ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಜಮೀನಿರುವವರಿಂದ ಬರಾತ್ಕಾರವಾಗಿ ಜಮೀನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ. ಆದರೆ ಸಾಮೂಹಿಕವಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಬೊಂಬಾಯಿ, ಮದ್ರಾಸ್ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಥ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರಣವಿದೆ. ಈಗ ತಾವು ಇಳಕಂಟಾಕ್ಸ್ ಸೊಡುವವರ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಅರುಲಿಕ್ಕು ಪ್ರದೇಶಗಳು ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಇಳಕಂಟಾಕ್ಸ್ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಾದರೆ 1,300

ಜನರು ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಹಣದ ಸ್ವತ್ತು ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯ ಹಿಡುವಳಿ ಕಡಮೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಥ ನಿರ್ಣಯ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ಅಪಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಲ್ಲಾದರೋ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಲ್ಲಿ ಹಣವಿರುವವರೇ ಅತ್ಯಲ್ಪ. ಈ ಕಾರಣ, ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತರುವುದರಿಂದ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಅನಾನುಕೂಲವೇ ಜಾಸ್ತಿ. ಅಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ನೋಡೋಣ. 1953ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಶಾಸನ ಜಾರಿಗೆ ಬಂತು. ಈ ಎರಡು ವರ್ಷದಿಂದ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಈ ತೆರಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಭಾಗ ಬಂದಿದೆ. ಅದನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ. 1955-56 ರ ಎಸ್ಟಿಮೇಟಿನ ಪ್ರಕಾರ ಎಷ್ಟು ಬಂದಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಏನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ವರಮಾನವಿಲ್ಲದೆ ಈ ಶಾಸನದ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ 100 ರಲ್ಲಿ 70 ಜನರನ್ನು ಒಳಪಡಿಸುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಶಾಸನದ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೊಳಪಡಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯವೇ? ಇದರಿಂದ ಹೇಗೆ ಬಹಳ ಜನರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ: ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಬನ್ನೂರು ಗ್ರಾಮವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿನ ಜಮೀನುಗಳು ಬಹಳ ಬೆರೆ ಬಾಳುತ್ತವೆ. ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ 8,000, 10,000 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಬೆರೆಯುವೆ. ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮೂರು ಬೆಳೆ ತೆಗೆಯುತ್ತಾರೆ; ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರ ಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚು; ಕೆರೆ ಕೆಳಗಿನ ಜಮೀನುಗಳು ಬಹಳ ಫಲವತ್ತಾದುವು. ಕಬ್ಬಿನ ಫಸಲು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಎಕರೆಗೆ 8-10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ, ಆ ಶಾಸನಕ್ಕೊಳಪಡಬೇಕಾದರೆ ಒಬ್ಬಾತನಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಐದು ಎಕರೆಯಿದ್ದರೆ ಸಾಕು. ಈ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಸ್ವತ್ತಿನ ಬೆರೆಯನ್ನು ಅಂದಂದಿನ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ದರದಂತೆ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಐದು ಎಕರೆ ಜಮೀನಿದ್ದವನೂ ಕೂಡ ಈ ಶಾಸನದ ವ್ಯಾಪ್ತಿ ಗೊಳಪಟ್ಟು ಸತ್ತು ಹೋದರೆ ಆ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಒಪ್ಪ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂದೆಬೇಕು ಆತನನ್ನು ತೆರಿಗೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇ?

ಮುಖ್ಯ ಜಮೀನುಗಳ ವಿಷಯವಾದರೋ ಅದರಲ್ಲೂ ಮರೆನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಎಕರೆಗೆ 25 ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ, ಅಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೂ ಪರವಾಯಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕಡೆ ತೆರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇರುವ ಕಡೆ ಹಾಗಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಕಡಮೆ ಜಮೀನುಳ್ಳವರೂ ಕೂಡ ತೊಂದರೆಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇತರ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳವರೇಕೆ ಮಾಡಿದರೆಂದು ಕೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರ ಜೀವನೋಪಾಯದ ರೀತಿಯೇ ಬೇರೆ. Industrial dependencyಯೇ ಅತ್ತ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚು. ವ್ಯವಸಾಯದ ಜಮೀನು ಅಲ್ಲಿ ಕಡಮೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿರುವ ಅನೇಕ ಜನ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ನಾವು ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

*ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ (ಸಾಗರ-ಹೊಸ ನಗರ).—ಸ್ವಾಮಿ ಸ್ವತ್ತುಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುವ ಹಾಗೆ ಕೇಂದ್ರದವರು ಈಗಾಗಲೇ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರತಕ್ಕ ಕಾನೂನನ್ನು ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲೂ ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ಬಗ್ಗೆ ಈಗತಾನೆ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ನಿರ್ಣಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈಗತಾನೆ ಭಾಷಣಮಾಡಿ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಶ್ರೀಮಾನ್

ಶಿವನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರರವರ ವಾದವನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದೆ. ಅವರು ಕೆಲವು ಉಪಯುಕ್ತ ಅಂಶ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಭೆಗೆ ಒದಗಿಸಿ ತನ್ಮೂಲಕ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಅನುಕೂಲಕೃತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರತಿಕೂಲವೇ ಆಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿ ನಮರ್ಥನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರು. ನಾನಾದರೋ ಈ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಕವಾಗಿರತಕ್ಕ ತತ್ವ, — ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ತತ್ವದ ನಮರ್ಥನೆ ಮತ್ತು ಈ ಮನೋದೆ ನಮಾಜವಾದಿ ಆರ್ಥಿಕ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿವೆ, ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇದು ಪ್ರಗತಿಪರವಾಗಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ.

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮರಣಶಾಸನ ತೆರಿಗೆಯ ಕಾನೂನು ಬಂದವಾಳ ಶಾಹಿ ಆರ್ಥಿಕ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಒಂದು ತೆರಿಗೆ. ಈ ತೆರಿಗೆಗೆ ನಮಾಜವಾದಿ ಆರ್ಥಿಕ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲ. ಈ ತೆರಿಗೆಗೆ ಮೂಲ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿಗಳು. ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿಗಳಿವೆ, ಅನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಈ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಈ ತೆರಿಗೆ ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿರುವುದು ಈಗಿರತಕ್ಕ ಆರ್ಥಿಕ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿರುವೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗಿರತಕ್ಕ ಆರ್ಥಿಕ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಪೂರ್ವಭಾವಿ ಹೆಜ್ಜೆಯೆಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಮನೋದೆಯನ್ನು ಆಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸು ಬಹು ಮತದಲ್ಲಿವೆ, ಪ್ರಗತಿ ಪರವಾದಿ ಆರ್ಥಿಕ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ತಳೆದಿರತಕ್ಕ ಬೇರೆ ಇನ್ನಾವ ಪಕ್ಷ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಈ ಮರಣ ಶಾಸನವನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ಈ ಆರ್ಥಿಕ ಪದ್ಧತಿಯ ಮೂಲದ್ವಾರತಕ್ಕೆ ಏರುಪೇರುಗಳನ್ನು ತೊಡೆದು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ನೇರವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಮೊದಲನೆಯದು. ಆಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಒಂದು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಕನಿಷ್ಠ—ಭೂಮಿಯ ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ—ಹಿಡುವಳಿ ಇರಬೇಕಾದದ್ದು ಎಷ್ಟು? ಮತ್ತು ಪರಮಾವಧಿ ಹಿಡುವಳಿ ಇರಬೇಕಾದದ್ದು ಎಷ್ಟು? ಎಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೊನೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆಹೋಗಿ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಅಥವಾ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಕನಿಷ್ಠ ವೇತನ-ದಾಖಮೆ—ಎಷ್ಟಿರಬೇಕು ಮತ್ತು ceiling limit of incomes ಕೂಡ ಎಷ್ಟಿರಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಿದ್ದರೆ, ಈ ಎಸ್ಟೇಟ್ ಡ್ಯೂಟಿಯೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೂ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆಯೂ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ತೆರಿಗೆ ಬುಟ್ಟಿನಲ್ಲಿರಬಹುದು, ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿರಬಹುದು. ಅಂತು ಇದರ ಮೂಲ ಬಂದವಾಳ ಶಾಹಿ ಆರ್ಥಿಕ ಪದ್ಧತಿ, ಸರಂಜಾಮಿ ಶಾಹಿ ಆರ್ಥಿಕ ಪದ್ಧತಿ, ಸರ್ಕಾರಗಳು ಈ ಹೊತ್ತು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿ, ಅವು ಯಾವುದೇ ಸರ್ಕಾರವಾಗಿರಲಿ, ತಾನು ಪ್ರಗತಿಪರವಾಗಿದ್ದೇನೆ, ದೇಶದ ಬದವರ ಪರವಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅವರಿಂದ ಪೋಷಿಸುವ ಪಡೆದು ಅವರನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಇಂಥ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ತರಬೇಕು. ತಮ್ಮ ಪರವಾಗಿ ಆದಳಿತ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ತಮಗೆಲ್ಲಾ ಈ ವಿಧದಲ್ಲಿ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಲು ನಿಂತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಇಂಥ ಒಂದು ಮನೋದೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನಾಗಿ ಬಂದಿದೆ.

ಈ ಮನೋದೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಮಾನ್ಯ ಇಮಾಂಸಾಹೇಬರವರು ಒಂದು ಶಂಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನೇರವಾಗಿ ಇದರಿಂದ ಫಾಯಿದ ಅಥವಾ ಲಾಭ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ರಾಜ್ಯಾಂಗದಲ್ಲೇ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಅಂಶ ಹೋಗಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು 269ನೆಯ ವಿಧಿಯಲ್ಲಿ “Taxes levied and collected by Indian Union but assigned to the States” ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದೆ. ಮತ್ತು ಎಸ್ಟೇಟ್ ಡ್ಯೂಟಿ ಆಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕು, ಯಾವರೀತಿ ಹಂಚಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಅನುಮಾನಕ್ಕೆ ಆಸ್ತುವಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶಿವನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರರವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 63 ಲಕ್ಷ ಜನರು ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಆವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು 100 ಎಕರೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಹಿಡುವಳಿ ಹೊಂದಿರತಕ್ಕ ಜನರು ಕೇವಲ 2,100 ಮಾತ್ರ; ಸುಮಾರು 4 ಲಕ್ಷದ 40 ಎಕರೆಗಳು ಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ ಜಮೀನಿರುತ್ತದೆ; ಆದ್ದರಿಂದ ಈ 2,100 ಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಮರಣಶಾಸನ ತೆರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ; ಅದರೂ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ, ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವಾಗ ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ 63 ಲಕ್ಷ ಜನರನ್ನೂ ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತನಿಖೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; ನಿಮಗೆ ಆಪ್ತು ಆಸ್ತಿ ಪಾಸ್ತಿಗಳೇವೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ಕೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಎಂಬ ವಾದವನ್ನು ಅವರು ಮುಂದಿಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಆ ವಾದದಲ್ಲಿ ತಿರುಳಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈಗಾಗಲೇ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ land holdings ಎಷ್ಟಿರುವೆಂಬುದನ್ನು ಸೆನ್ಸಸ್ ಲೆಕ್ಕ ತೆಗೆದಿದ್ದಾರೆ.

12-30 P.M.

ಇನ್ನು ಸದ್ಯದಲ್ಲೇ ಆ ಸೆನ್ಸಸ್ ಲೆಕ್ಕಗಳು ಪೂರ್ಣವಾಗುವುದರಲ್ಲಿವೆಯೆಂದು ನಿನೆ ತಾನೆ ಮಾನ್ಯ ಕಂದಾಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯರಾಗಿರತಕ್ಕವರು ಯಾರು, ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕವರು ಯಾರು ಅನ್ನುವುದಕ್ಕಾಗಲೇ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟಿಗಳು ಇದ್ದೇ ಇವೆ. ವರಮಾನ ಕೊಡತಕ್ಕವರ ಪಟ್ಟಿಯಿದೆ; ಹೆಚ್ಚು ಕಂದಾಯ ಕೊಡತಕ್ಕವರ ಪಟ್ಟಿಯಿದೆ; ಆ ಪಟ್ಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರಾರೇಂಬುದಕ್ಕೆ ಹೆಸರುಗಳಿದ್ದೇ ಇವೆ. ನೂರು ಎಕರೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಜಮೀನ್ದಾರುಗಳು ಯಾರು ಎಂಬ ಅಂಶವೂ ಸಹ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಅದರ ಕಳಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಜನರಿಗಲ್ಲಾ ಯಾವ ತರಹೆಯ ನೋಟೀಸನ್ನೂ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನು ತಕ್ಕದ್ದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಕಾಮುನ್ ಸೆನ್ಸಸ್ ಇರತಕ್ಕವರಿಗಲ್ಲಾ ಅದು ಹೊಳೆಯುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನರಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ 99ಕ್ಕೆ ಇದರ ಬಿಸಿ ತಗಲುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಯಾರು ಆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ವರಮಾನ ಹೊಂದುತ್ತಾರೋ ಯಾರು 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೀರತಕ್ಕಂಥ ಎಸ್ಟೇಟ್‌ಗಳನ್ನು ಆಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದು ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ.

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.)
ಅಂಥವರು ಮಾತ್ರ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ತೆರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಈಗತಾನೆ ಹೊಸದಾಗಿ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ.

Mr. SPEAKER.—Today it must be finished.

Sri S. GOPALA GOWDA.—If the House so desires, I have no objection to continue my speech.

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—The debate may continue on Monday because we all desire to speak. He may take half an hour more and I will require half an hour. Because it will be difficult to sit for an hour more, it is better to resume discussion on Monday.

Mr. SPEAKER.—If there are new points. . . .

Sri Mulka GOVINDA REDDY.—There are so many points. We would like to point where there are deficiencies.

Mr. SPEAKER.—Let him continue. We shall see about it.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಅದಾದರಿಂದ ಈ ತೆರಿಗೆಗೆ ಒಳಗಾಗದಿರತಕ್ಕಂಥವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ತೊಂದರೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಮನೂವಾ ಕಾನೂನಾಗಿದೆ ಇದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕಂಥ ವಾದ ಅಷ್ಟು ನಮಂಜನವಾಗಿಲ್ಲ. ಆ ವಾದದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇನೂ ತಿರುಳೂ ಇಲ್ಲ ಈ ಕಾನೂನು ಮರೇನಾಡಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಕಾಫಿ ಪ್ಲಾಂಟರುಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಇದು ಮೈದಾನ ಸೀಮೆಯವರಿಗೆ ಅನ್ವಯಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂತಲೇ ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನೋಡಬೇಕಾಗಿರುವುದೇನೆಂದರೆ, ಇದು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಿತಕಾರಿಯಾಗಿದೆ; ಈ ಕಾನೂನಿನ ವೆಸೆಯಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲ ಪಡೆದು ದೇಶ ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಕಾನೂನು ಹಿತಕಾರಿಯಾಗಿದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದು ಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ವಿಚಾರ. ಆದರೆ ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನಾನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನದಾಯಿತು. ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಈ ದೊಡ್ಡವರು - ಸಣ್ಣವರು ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಆರ್ಥಿಕ ಏರುಪೇರನ್ನು ಸರಿಗಟ್ಟಲು ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಆಸೆಯೆಲ್ಲಾ ನಿರಾಸೆಗೊಂಡಿತು. ಆದರೆ ಈಗ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಕೈಗೊಂಡಿರತಕ್ಕಂಥ ಈ ಒಂದು ನೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದು ದೇಶವನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಾದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಆರ್ಥಿಕ ಅಸಮಾನತೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಸಾಕಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ಇದರಿಂದ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಯಾರು ಈ ಒಂದು ಕಾನೂನಿನ ಮಿತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೋ ಅಂಥವರು ಮರಣ ಹೊಂದಿದ

ನಂತರ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಒಂದು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಅಷ್ಟೇನೇ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಶ್ರೀನಿವಾಸಯ್ಯಂಗಾರ್ ಅವರು ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿ ಅದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾ ಭೂಪಾಲ, ಮುಂಬೈ, ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ, ಪೆಪ್ಪು ಮತ್ತು ಸೌರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ಟ್ರಾವಣಕೂರ್ ಮತ್ತು ಕೊಚಿನ್ ಇಂಥಂಥ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ಹೆಸರುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಟ್ರಾವನ್ಕೂರ್-ಕೊಚಿನ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಹ ಇದು ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅಳಿಯ ಸಂತಾನವಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಾದರೂ ನಾವು ಮಿತಾಕ್ಷರ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಆ ದೇಶಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಯಾವ ಪರ್ಸಂಟೇಜಿನಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ, ವ್ಯವಸಾಯ ಯಾವ ಪರ್ಸಂಟೇಜಿನಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಶೇಕಡ 13.1 ಇದೆ. ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಶೇಕಡ 61.5 ವ್ಯವಸಾಯ ಗಾರರಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರತಕ್ಕವರ ಸಂಖ್ಯೆ ಶೇಕಡ 10ರಷ್ಟಿದೆ. ಇನ್ನುಳಿದವರಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಒಂದು ಆವರೆಜ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಶೇಕಡ 70 ರಷ್ಟು ಜನ ಈ ವ್ಯವಸಾಯೋದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಪ್ರಧಾನವಾದಂಥ ದೇಶ. ಈ ವ್ಯವಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಯಿಂದ ಬೇರೆ ಕನಬುಗಳಿಗೆ ಜನರು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕು. ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ರೂಢಿಸಬೇಕು. ಜನರ ಮನಸ್ಸು ಅತ್ತ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾದಂಥ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ಕಾನೂನು ತಂದಿರುವುದು ಅಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೇನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ 100ಕ್ಕೆ 100 ಜನರೂ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿರತಕ್ಕ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇಂಥ ಕಾನೂನು ಜಾರಿ ಮಾಡಬಹುದೇ ಎನಿಸಿ 100ಕ್ಕೆ 70 ಜನ ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿರತಕ್ಕ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಒಂದು ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಡದು ಎಂದು ಏನೊಂದುವಾದವನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೋ ಅದು ಅಷ್ಟು ಸಮಂಜಸವಾದ ವಾದವಲ್ಲವೆಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥ ಕಾನೂನನ್ನು ವೈಸೂರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಅದಾದರಿಂದ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿರತಕ್ಕದ್ದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿದಾಯಕ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈಗ 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟ ಅಸ್ತಿಯಿರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಅಸ್ತಿವಂತರುಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾದ ವಿಧಿಸತಕ್ಕ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ತೀವ್ರ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನೇನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಆ ಕೋಟ್ಯಾಧೀಶ್ವರರ ಕಲಶವೇನೂ ಬದ್ಧ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದಂಥಾ ಕಡು ಬಡವರೂ, ಗರಿಬರೂ ಇರತಕ್ಕಂಥಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವರು ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅಂದರೆ ಶತಮಾನಗಟ್ಟರಗಳಿಂದ ಆರ್ಥಿಕ, ರಾಜಕೀಯ ಶೋಷಣೆಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿದ್ದು ಈಗ ತಾನೆ ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಿರುವಂಥಾ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾರು ಉಂಟೆಲ್ಲದೆ ದರಿದ್ರರಾಗಿ

ಉರೂರುಗಳನ್ನು ಅಲೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಅನುಕೂಲಪಡಿಸತಕ್ಕಂಥ ಮನೋದಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅಂಥ ನಿರ್ಗತಿಕರಿಗೆ ಒಂದು ಅಸ್ತಿಯನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಡತಕ್ಕಂಥಾ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮೊದಲು ಮಾಡಬೇಕು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅಂಥಾ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಗೆ—ನೀತಿಗೆ ಪ್ರಯಾಸ ಕೊಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಈಗ ಅಂಥವರ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಪ್ರಭಾವ ಕೊಳ್ಳಗಾಗಿ ಇದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಕೈಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ತೊಡಕಿತ್ತು. ಆದರೂ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನ ಮುಂದೆ ಬಂತು. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಅಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಾಗಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಅದು ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಗತಿದಾಯಕವಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್, ಅಮೆರಿಕಾ ಇದೆ. ನಮ್ಮ estate duty ಯನ್ನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯಿಂದ ಕಾಪಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಅರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಬೇರೆ. ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರ standard of living ಏನು ಇದೆಯೋ ಅದೇ ಬೇರೆ ಅವರ ಜೀವನ ಮಟ್ಟವೇ ಬೇರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯ, ಊಟಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸೌಲಭ್ಯ ಮತ್ತು ಇತರ ಅನೇಕ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಜೀವನದ ವಿಧಾನವೇ ಬೇರೆ. ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಆರೀತಿ ಬಂಡವಾಳ ಶಾಹಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದ ಮತ್ತು ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೊಂದಿರತಕ್ಕ ದೇಶಗಳಿಗೆ ನಾವು ಹೋಲಿಸಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿರುವ Estate Duty Billನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇವೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಪರವಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಕೆಳಗಿನಿಂದ ಮೇಲೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆವೋ ಹೊರತು ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗೆ ಹೋಗುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ದುಡ್ಡು ಸಾರ್ವಜನಿಕರ ಭಂಡಾರಕ್ಕೆ ಬರಬಹುದು. ಆದರೆ 10 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿನಷ್ಟು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾರಾಯ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರ ಮಾನ ಮಾತ್ರ ಬರಬಹುದು. ಮೊದಲು ನಾನು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಇದು ರೂಢಿಮೂಲವಾಗಿ ಯಾವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನೂ ಕುದುರಿಸತಕ್ಕ ಕಾನೂನು ಅಲ್ಲ. ಬಡವರು ಕೇಳಿದರೆ “ನೋಡಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದ estate duty ಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ. ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅವರ ಅಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ಹಂಚಿ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಶ್ರೀಮಂತರು ಕೇಳಿದರೆ “ನೋಡಿ ಸ್ಯಾಮಿ, 50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಮೇಲೆ ಅಸ್ತಿ ಇರುವವರು ಮಾತ್ರ duty ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ” ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಎರಡು ವರ್ಗಗಳಿಗೂ ಕಣ್ಣು ಒರೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗತಕ್ಕ ವಾದ ಈ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದವರ ಪಾದದಲ್ಲಿ ಎಮ್ಮೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈಗತಾನೆ socialistic pattern of society ತರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅವಡಿ ಅಧಿವೇಶನ ಆದ ಮೇಲೆ ಈ ಪದಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಅಥವಾ ದುರಾ ದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ನನಗೆ socialist ತತ್ವ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಇದ್ದರೂ ಶ್ರೀಮಾನ್ ನೆಹರೂರವರೂ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹೆನುಮಂತಯ್ಯನವರೂ ಈ ಪದವನ್ನು ಪಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಬಳಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ನನ್ನ monopoly ಅಲ್ಲ.

ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು socialistic pattern ಮತ್ತು socialism ವಾತಾವರಣ ಕಲ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಶಂಸೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್.—Socialism ಒಬ್ಬರ ಅಸ್ತಿಯಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—ಕೇವಲ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ, ತದ್ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದರೆ ಇದರಿಂದ ಏನು ತೋರುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ ಆಚಾರಕ್ಕೂ ವಿಚಾರಕ್ಕೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಜನಜನಿತವಾಗಿ ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ Managing Agents ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮನೋದ ಬಂತು. ಅದರ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯಿತು. Managing Agents ಎನ್ನುವುದು Estate Billನಂತೆ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂತು. Managing Agents Bill ನ್ನು ಚರ್ಚಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಸಿ. ಡಿ. ದೇಶಾಮುಖರವರು ರಾಜೀನಾಮೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಸಹ ಹೇಳಿದರು. ಅವರ ಮನಸ್ಸು ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿ ತತ್ವವನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ಅರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಮುಂದುವರಿದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

Mr. SPEAKER.—It is a result of democracy. If all of you join the Congress, it may be otherwise.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.—Democracy ಇರುವುದು ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾದುದು. ಆದರೆ ಒಂದು ದೇಶಕ್ಕೆ ಹಿತಕರವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಜನಾಭಿಪ್ರಾಯ ಯಾವಕಡೆ ಇದೆ, ಯಾವದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಇದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬಂಡವಾಳಶಾಹಿವರ್ಗ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ conscious class. ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಹೊರಗಡೆ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಭಾವಯುತವಾಗಿಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಶಕ್ತಿಯುತವಾಗಿಯೂ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಎದುರಿಸುವುದು ಬಾಯಿಮಾತು ಅಲ್ಲ. Socialistic Pattern of Societyಯನ್ನು ಯಾವ ಚರ್ಚೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದು ಒಂದೇ ಸುಖ. ಮೂಲಭೂತವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತರತಕ್ಕ ಮನೋದ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕು. ತಾವು ಇದನ್ನು ತರದೇ ಹೋದರೆ, ಮುಂದೆ ಬರುವವರು ತರಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ನಮ್ಮ ದೇಶ ಶತಮಾನಗಳ ಕಾಲ ಕಾಯುವಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಈಗ ಒಂದೊಂದು ಯುಗ ಕಳೆದಂತಾಗಿದೆ. ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಇನ್ನೂ ಯಾವ ಪರಿಹಾರವೂ ದೊರಕಲಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಉಪಯೋಗವೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ನಾವು ಬರೀ ಸಮಯವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ ಹೊರತು ಕಾರ್ಯತಃ ಏನೂ ಆಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ನಿರಾಶೆ ಜನರಲ್ಲಿ ಕವಿಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅದು ಮುಂದೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಆಸ್ಪೋಟನಕ್ಕೆ ಎಡೆಕೊಡಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅರ್ಥಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪರಿಣಾಮಕಾರಿಯಾದ, ಒಂದು ರೂಢಿಮೂಲವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂತಹ ಅರ್ಥಿಕ ಸಮಾನತೆಯನ್ನು ತರತಕ್ಕ ಮತ್ತು ಆಸಮಾನ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ.)
 ತಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸತಕ್ಕ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕಾನೂ
 ನುಗಳು ತೀವ್ರವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ
 ಪಾನ್ಯ ಈ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri K. HANUMANTHAIYA.— Sir, I have the unique privilege of thanking Sri Gopala Gowda and Sri Mulka Govinda Reddy for the first time in this House. I am indeed glad that they have welcomed this resolution. I know Sri Gopala Gowda is very sincere when he says that these principles must be implemented sincerely. I may assure him that we are very sincere. After all, in administrative matters, we cannot go more hastily than the people relish. We have to adjust our legislation a little in advance of the preparation of the people for it. We cannot lag behind nor can we go too far ahead. This resolution, Sir, as I have already said, is intended to bring about equality in society. If further amendment is necessary towards that end, we shall certainly consider that. So far as Sri Srinivasa Iyengar is concerned, I felt rather strange when he said that he does not approve of the resolution. This is intended, as I said, to implement the ideology of his party also. The few people that had been taxed are really rich people and they are coffee planters and they will maintain accounts. There can be no question of any harassment in the case of these few people who are educated and who are well-placed in society. If it was a question of illiterate raiyat, there may be a possibility of arguing

that some harassment may take place. In this instance, I hope they will agree with me that there are none. I have already placed before the House the answers to the objections and doubts that have been raised by some of the Hon'ble Members. I now request the House to accord its unanimous approval.

Mr. SPEAKER.—The question is :

“Whereas in the interests of uniformity in the administration of the law and convenience in the levy and collection of Estate Duty on the agricultural land, it is desirable to adopt the Act to provide for the levy and collection of an Estate Duty passed by Parliament,

“This House do resolve in pursuance of clause (a) of article 252 of the Constitution that the Estate Duty Act, 1953 (Central Act XXXIV of 1953) be adopted in respect of agricultural lands situated in the State of Mysore.”

The motion was adopted.

Mr. SPEAKER.—The House will now rise and meet on Monday, the 17th instant at 12 noon.

The House adjourned at Fifty-five Minutes past Twelve of the Clock to meet again on Monday, the 17th October 1955 at Twelve noon.